

§ 8.

Paa samme Vilkaar som i § 6 nævnt kan Capitalen forblive indeftaaende hos efterfølgende Etier af Pantet, forsaavidt disse tillige ere Besiddere af Fideicommisscapitalen.

Overdrages Eiendommen derimod til Andre, bestemmer Justitsministeren efter Fideicommissbesidderens eller hans Værges Forslag, hvor stor en Deel af Capitalen der kan forblive indeftaaende og paa hvilke Vilkaar; de Forskrivninger, der i Henhold hertil maatte blive at udstede, skrives paa sædvanligt stemplet Papir.

§ 9.

Hvis Eiendommen paa Grund af Afdrags Udeblivelse, Pantets Forringelse eller af andre Aarsager stilles til Auction, og Fideicommisset selv lader sig den udlægge, bliver den at behandle som en dette tilhørende fri Eiendom.

§ 10.

Justitsministeren træffer efter Forslag af Fideicommissbesidderen eller hans Værges de nærmere Bestemmelser om Capitalers eller indkommende Afdrags Anbringelse og udøver som hidtil den i saa Henseende fornødne Control.

§ 11.

De Lehn, Stamhuse eller Fideicommissgodser eller Dele deraf, der efter foranstaaende Bestemmelser overgaae til fri Eiendom, undergives de almindelige for den Art af Eiendomme gjældende Arveregler saavel med Hensyn til Arv efter Loven som i Henseende til Testamentsretten.

§ 12.

Bestemmelsen i Lov af 21de Juni 1854 § 1 om, at Fæstestederne paa de der nævnte Godser ved Fæstledighed ikke uden særlig Bevilling maae afhændes til Andre end Fæsternes Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, saavel som andre Lovbestemmelser til Gunst for Godsernes Bønder forblive anvendelige paa de til fri Eiendom overgaaede Godser. Forsaavidt der ellers i Crectionsbrevene eller andre gyldige Forskrifter findes Bestemmelser til særlig Gunst for Godsernes Beboere, træffer Justitsministeren de fornødne Foranstaltninger til, at de tilsigtede Fordele fremdeles kunne komme de Paagjældende tilgode.

§ 13.

Samtlige Afgifter, der maatte tilkomme Statskassen ved, at det paagjældende Gods i Henhold til denne Lov som fri Eiendom gaaer over til Besidderen selv, eftergives.

Udgifterne i Anledning af Taxationen, derunder Dagpenge til Rådets Medlemmer, hvis Størrelse fastsættes af Justitsministeren, og Rejseomkostningerne, udredes af vedkommende Besidder, hvad enten Afhændelsen kommer istand eller ikke.